

ЗИГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

ПЕРИНАТАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>5</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Микола Максимов

Доктор психологічних наук, професор кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: mykola.maksymov@usfu.edu.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Перинатальна психологія» відводиться 90 годин 3 кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 5 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Перинатальна психологія» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Анатомія центральної нервової системи та фізіологія вищої нервової діяльності — вивчає будову та функціонування центральної нервової системи, а також механізми регуляції психічних процесів і поведінки людини.
- Вікова психологія — досліджує закономірності психічного розвитку особистості на різних етапах онтогенезу від дитинства до старості.
- Психодіагностика — займається методами вимірювання, оцінки та інтерпретації індивідуально-психологічних особливостей людини.
- Диференціальна психологія — аналізує індивідуальні відмінності між людьми, їхні здібності, темперамент, характер та інші психологічні властивості.
- Психологічна допомога дітям під час війни – дисципліна, що вивчає психологічні наслідки воєнних подій для дітей та формує знання й навички надання підтримки, стабілізації й психосоціального супроводу у кризових умовах.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Основи нейрокорекції — вивчає методи психологічної та педагогічної допомоги, спрямовані на корекцію когнітивних, емоційних і поведінкових функцій у дітей та дорослих із нейропсихологічними порушеннями.
- Рівні психологічних втручань в психосоціальному супроводі — аналізує різні рівні психологічної допомоги від психоосвітньої підтримки до глибинної психотерапії, що застосовуються у процесі психосоціального супроводу клієнтів.

- Основи психіатрії — ознайомлює з основними поняттями, класифікаціями та клінічними проявами психічних розладів, а також принципами їх діагностики й лікування.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Перинатальна психологія» є складовою професійної підготовки майбутніх психологів і психотерапевтів, спрямованою на формування знань про психічні процеси та особливості розвитку матері й дитини у період від зачаття до перших місяців життя. Вона охоплює вивчення психологічних змін під час вагітності, впливу психоемоційного стану матері на розвиток плода, ролі сім'ї та соціального оточення, а також ризиків і наслідків перинатального періоду.

Особлива увага приділяється практичним аспектам: методам психологічного супроводу вагітних жінок, допомозі під час пологів, підтримці у післяпологовий період, роботі з травматичним досвідом та реалізації психосоціальних програм підтримки матері й дитини. Дисципліна забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних навичок, необхідних для професійної діяльності психолога у сфері охорони психічного здоров'я.

Перинатальна психологія формує у здобувачів вищої освіти компетентність у наданні психологічної допомоги жінкам, дітям та сім'ям у критичний період життя, сприяє розвитку навичок міждисциплінарної взаємодії та профілактики психоемоційних порушень.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Перинатальна психологія» призначена для формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про психологічні особливості перинатального періоду, що охоплює допологовий, пологовий та ранній післяпологовий етапи. Її призначення полягає у підготовці майбутніх психологів до професійної діяльності, спрямованої на підтримку психічного здоров'я матері та дитини, профілактику психологічних ризиків і кризових станів, а також забезпечення гармонійного розвитку дитини в умовах сім'ї та соціального середовища.

Дисципліна забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних навичок, необхідних для роботи у сфері перинатальної психології, включаючи консультування вагітних жінок, психологічну допомогу під час пологів, підтримку у післяпологовий період та роботу з травматичним досвідом. Вона сприяє формуванню компетентності у міждисциплінарній взаємодії психолога, лікаря та соціального працівника, що є важливим для комплексного супроводу матері й дитини.

Перинатальна психологія призначена для підготовки фахівців, здатних ефективно працювати у сфері охорони психічного здоров'я, забезпечуючи психологічну підтримку сім'ї у критичний період життя.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Перинатальна психологія» є формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про психологічні особливості перинатального періоду, що охоплює допологовий, пологовий та ранній післяпологовий етапи. Дисципліна спрямована на розвиток знань про психоемоційний стан матері, вплив внутрішньоутробного досвіду на розвиток дитини, а також на формування практичних навичок психологічного супроводу вагітних жінок, сімей та новонароджених.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Перинатальна психологія» є:

- Охарактеризувати предмет, об'єкт та основні напрями перинатальної психології.
- Назвати психологічні фактори, що впливають на перебіг вагітності та пологів.
- Зазначити роль психоемоційного стану матері у формуванні розвитку плода.
- Опишіть методи психологічного супроводу вагітних та їхніх сімей.
- Перелічіть основні ризики та порушення перинатального періоду й способи їх психологічної корекції.
- Розкрийте значення перинатальної психології для профілактики психоемоційних розладів у матері та дитини.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Перинатальна психологія» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Основні поняття та предмет перинатальної психології.
- Психологічні особливості вагітності, материнства та раннього розвитку дитини.
- Вплив психоемоційного стану матері на розвиток плода.
- Перинатальні ризики та їх психологічні наслідки.
- Методи психологічного супроводу вагітних, допомоги під час пологів та підтримки у післяпологовий період.
- Принципи роботи з травматичним досвідом у перинатальному періоді.
- Психосоціальні програми підтримки матері та дитини.

Уміти:

- Застосовувати методи психологічного консультування та супроводу вагітних жінок.
- Надавати психологічну допомогу під час пологів та у післяпологовий період.
- Виявляти та аналізувати перинатальні ризики й їхні наслідки.
- Організовувати психосоціальну підтримку сім'ї у перинатальному періоді.

- Застосовувати техніки стабілізації та корекції травматичного досвіду.
- Працювати у міждисциплінарній команді (психолог, лікар, соціальний працівник).
- Розробляти та впроваджувати програми психологічної профілактики для матері та дитини.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Перинатальна психологія» складається з двох змістовних модулів:

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи перинатальної психології

Тема 1. Предмет і завдання перинатальної психології.

Перинатальна психологія досліджує психічні процеси та особливості розвитку матері й дитини у період від зачаття до перших місяців життя. Вона визначає закономірності впливу внутрішньоутробного досвіду на формування особистості та психоемоційного стану. Основними завданнями є профілактика психологічних ризиків, підтримка матері та сім'ї, а також створення умов для гармонійного розвитку дитини.

Тема 2. Психологічні особливості вагітності та материнства.

Вагітність супроводжується значними психоемоційними змінами, що впливають на внутрішній світ жінки та її ставлення до майбутнього материнства. Формуються нові цінності, зростає відповідальність, змінюється самооцінка та соціальні ролі. Перинатальна психологія вивчає ці процеси, щоб забезпечити підтримку жінки у період адаптації до материнства.

Тема 3. Вплив психоемоційного стану матері на розвиток плода.

Емоційний стан вагітної жінки безпосередньо впливає на фізіологічний та психічний розвиток плода. Стрес, тривога чи депресія можуть спричинити негативні наслідки для здоров'я майбутньої дитини. Водночас позитивні емоції та стабільність матері сприяють гармонійному розвитку та формуванню базової довіри.

Тема 4. Перинатальні ризики та психологічні наслідки.

Перинатальний період може супроводжуватися ризиками, такими як ускладнена вагітність, передчасні пологи чи психологічні травми. Важливим завданням є своєчасне виявлення цих факторів та їх корекція. Психологічні наслідки можуть проявлятися у матері як післяпологова депресія, а у дитини — як труднощі адаптації.

Тема 5. Роль сім'ї та соціального оточення у перинатальному періоді.

Сім'я та соціальне оточення відіграють ключову роль у підтримці матері під час вагітності та після пологів. Емоційна підтримка партнера, родичів і соціальних інституцій сприяє зниженню стресу та формуванню позитивного досвіду материнства. Перинатальна психологія підкреслює значення соціальної взаємодії для гармонійного розвитку дитини.

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти перинатальної психології

Тема 6. Методи психологічного супроводу вагітних жінок.

Психологічний супровід вагітних включає індивідуальні консультації, групові заняття та психоосвітні програми. Він спрямований на зниження тривожності, формування позитивного ставлення до вагітності та підготовку до материнства. Використовуються методи релаксації, арт-терапії та когнітивної підтримки.

Тема 7. Психологічна допомога під час пологів.

Пологи є критичним етапом, що супроводжується сильними емоційними переживаннями. Психологічна допомога полягає у підтримці жінки, зниженні страху та формуванні відчуття контролю над процесом. Використовуються техніки дихання, релаксації та партнерської підтримки.

Тема 8. Психологічна підтримка у післяпологовий період.

Післяпологовий період часто супроводжується емоційними коливаннями та ризиком розвитку депресії. Психологічна підтримка спрямована на стабілізацію стану матері, формування позитивного контакту з дитиною та адаптацію до нових умов життя. Важливим є залучення сім'ї та соціальних ресурсів.

Тема 9. Робота з травматичним досвідом у перинатальному періоді.

Травматичний досвід, пов'язаний із ускладненнями вагітності чи пологів, може мати довготривалі психологічні наслідки. Робота психолога полягає у допомозі жінці подолати травму, відновити внутрішні ресурси та сформувати позитивне ставлення до материнства. Використовуються методи кризового консультування та психотерапії.

Тема 10. Психосоціальні програми підтримки матері та дитини.

Психосоціальні програми спрямовані на комплексну допомогу сім'ї у перинатальний період. Вони включають освітні, консультативні та реабілітаційні заходи, що забезпечують гармонійний розвиток дитини та психологічне благополуччя матері. Такі програми реалізуються у співпраці психологів, медиків та соціальних працівників.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		лекції	практи	с.р
Змістовий модуль 1. Теоретичні основи перинатальної психології				
Тема 1. Предмет і завдання перинатальної психології.	10	2	2	6
Тема 2. Психологічні особливості вагітності та материнства.	9	2	1	6
Тема 3. Вплив психоемоційного стану матері на розвиток плода.	9	2	1	6

Тема 4. Перинатальні ризики та психологічні наслідки.	10	2	2	6
Тема 5. Роль сім'ї та соціального оточення у перинатальному періоді.	9	2	2	5
Змістовий модуль 2. Практичні аспекти перинатальної психології				
Тема 6. Методи психологічного супроводу вагітних жінок.	9	2	2	5
Тема 7. Психологічна допомога під час пологів.	8	2	1	5
Тема 8. Психологічна підтримка у післяпологовий період.	8	2	1	5
Тема 9. Робота з травматичним досвідом у перинатальному періоді.	9	2	2	5
Тема 10. Психосоціальні програми підтримки матері та дитини.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Предмет і завдання перинатальної психології - Охарактеризуйте предмет та об'єкт перинатальної психології. - Назвіть основні завдання дисципліни. - Зазначте значення перинатальної психології для практики психолога. - Опишіть роль спеціаліста у супроводі матері та дитини.	6
2	Самостійне заняття 2. Психологічні особливості вагітності та материнства - Охарактеризуйте психоемоційні зміни під час вагітності. - Назвіть фактори, що впливають на становлення материнства. - Зазначте роль соціальної підтримки у формуванні материнської ролі. - Опишіть труднощі, які можуть виникати у матері.	6
3	Самостійне заняття 3. Вплив психоемоційного стану матері на розвиток плода - Охарактеризуйте вплив емоційного стану матері на розвиток плода. - Назвіть негативні фактори, що можуть зашкодити дитині. - Зазначте значення позитивних емоцій матері для розвитку дитини. - Опишіть методи психологічної підтримки вагітних жінок.	6
4	Самостійне заняття 4. Перинатальні ризики та психологічні наслідки - Охарактеризуйте основні перинатальні ризики. - Назвіть психологічні наслідки ускладнень вагітності та пологів. - Зазначте роль психолога у роботі з ризиками. - Опишіть методи профілактики та корекції негативних наслідків.	6
5	Самостійне заняття 5. Роль сім'ї та соціального оточення у перинатальному періоді - Охарактеризуйте роль сім'ї у підтримці матері. - Назвіть джерела соціальної підтримки у перинатальному періоді.	5

	– Зазначте вплив соціального оточення на психоемоційний стан матері. – Опишіть значення партнерської підтримки під час вагітності та пологів.	
6	Самостійне заняття 6. Методи психологічного супроводу вагітних жінок – Охарактеризуйте основні методи психологічного супроводу вагітних. – Назвіть психоосвітні програми для майбутніх матерів. – Зазначте роль релаксаційних технік у підтримці вагітних. – Опишіть приклади застосування арт-терапії у супроводі вагітних.	5
7	Самостійне заняття 7. Психологічна допомога під час пологів – Охарактеризуйте сутність психологічної допомоги під час пологів. – Назвіть техніки дихання та релаксації. – Зазначте роль партнера у психологічній підтримці жінки. – Опишіть методи зниження страху та тривожності під час пологів.	5
8	Самостійне заняття 8. Психологічна підтримка у післяпологовий період – Охарактеризуйте особливості психологічної підтримки після пологів. – Назвіть ризики розвитку післяпологової депресії. – Зазначте роль сім'ї у підтримці матері після пологів. – Опишіть методи адаптації матері до нових умов життя.	5
9	Самостійне заняття 9. Робота з травматичним досвідом у перинатальному періоді – Охарактеризуйте особливості травматичного досвіду у перинатальному періоді. – Назвіть методи кризового консультування. – Зазначте роль психотерапії у роботі з травмою. – Опишіть приклади психологічної корекції травматичного досвіду.	5
10	Самостійне заняття 10. Психосоціальні програми підтримки матері та дитини – Охарактеризуйте основні психосоціальні програми підтримки сім'ї у перинатальному періоді. – Назвіть освітні, консультативні та реабілітаційні заходи, що застосовуються для матері та дитини. – Зазначте роль міждисциплінарної взаємодії (психолог, лікар, соціальний працівник) у реалізації програм. – Опишіть ефективність програм підтримки для профілактики психоемоційних розладів. – Розкрийте значення соціальних ресурсів у забезпеченні гармонійного розвитку дитини.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Бондаренко, О. Ф. Психологічна допомога у кризових ситуаціях. — Харків: Психологія, 2019.
2. Василюк, Ф. Є. Психологія переживання: аналіз критичних ситуацій. — Київ: Либідь, 2015.
3. Гаврилова, Н. В. Перинатальна психотерапія. — Київ: Медкнига, 2020.
4. Клименко, І. В. Психологія вагітності. — Одеса: Астропринт, 2018.
5. Кочубей, Т. В. Перинатальна психологія. — Київ: Академвидав, 2018.
6. Кочубей, Т. В. Психологія дитинства. — Київ: Академвидав, 2017.
7. Кочюба, Л. М. Психологія раннього розвитку дитини. — Київ: Освіта, 2016.
8. Москаленко, В. В. Психологія сімейних стосунків. — Київ: Центр учбової літератури, 2019.
9. Москаленко, В. В. Соціальна психологія сім'ї. — Київ: Центр учбової літератури, 2016.
10. Федоренко, О. В. Психологія материнства. — Львів: Світ, 2017.

Додаткові:

1. Бондаренко, О. Ф. Психологія кризових станів. — Харків: Психологія, 2018.
2. Гаврилова, Н. В. Психологія посттравматичних станів. — Київ: Медкнига, 2022.
3. Гаврилова, Н. В. Психологія травми. — Київ: Медкнига, 2021.
4. Клименко, І. В. Психологія материнської ролі. — Одеса: Астропринт, 2019.
5. Клименко, І. В. Психологія сімейного виховання. — Одеса: Астропринт, 2020.
6. Кочубей, Т. В. Психологія розвитку дитини. — Київ: Академвидав, 2019.
7. Кочюба, Л. М. Психологія раннього дитинства. — Київ: Освіта, 2017.
8. Москаленко, В. В. Психологія сімейної взаємодії. — Київ: Центр учбової літератури, 2020.
9. Федоренко, О. В. Психологія батьківства. — Львів: Світ, 2019.
10. Федоренко, О. В. Психологія жіночності. — Львів: Світ, 2018.
11. Austin, M. P., Hight, N. Mental health care in the perinatal period: Australian clinical practice guideline. — Melbourne: Centre of Perinatal Excellence, 2017.
12. Brockington, I., Butterworth, R., Glangeaud-Freudenthal, N. An international position paper on mother-infant (perinatal) mental health, with guidelines for clinical practice. — Arch Womens Ment Health, 2016, Vol. 20(1), pp. 113–120.
13. Cox, J. L., Holden, J. M. Perinatal psychiatry: use and misuse of the Edinburgh Postnatal Depression Scale. — Br J Psychiatry, 2019, Vol. 214(5), pp. 287–289.
14. Fisher, J., Cabral de Mello, M., Patel, V. Maternal mental health and child health and development in low and middle income countries: risk and resource. — Bull World Health Organ, 2019, Vol. 97(8), pp. 518–526.
15. Howard, L. M., Khalifeh, H. Perinatal mental health: a review of progress and challenges. — World Psychiatry, 2020, Vol. 19(3), pp. 313–327.

16. Milgrom, J., Gemmill, A. W. Screening for perinatal depression: a critical review. — Clin Psychol Rev, 2019, Vol. 70, pp. 101–113.
17. Oates, M. Perinatal mental health services: the way forward. — Int J Soc Psychiatry, 2019, Vol. 65(1), pp. 5–14.
18. Reinsperger, I., Paul, J. L., Zechmeister-Koss, I. International best-practice models for perinatal and infant mental health care – a scoping review. — Front Psychiatry, 2025, Vol. 16, Article 1536145.
19. Spinelli, M. G. Maternal infanticide associated with mental illness: prevention and psychodynamic treatment. — Am J Psychiatry, 2016, Vol. 173(11), pp. 1079–1088.
20. Wisner, K. L., Sit, D. K., McShea, M. C. Onset timing, thoughts of self-harm, and diagnoses in postpartum women with screen-positive depression findings. — JAMA Psychiatry, 2013, Vol. 70(5), pp. 490–498.

Інформаційні ресурси:

1. International Marcé Society for Perinatal Mental Health — <https://marcesociety.com>
2. Postpartum Support International — <https://www.postpartum.net>
3. UNICEF – Early Childhood Development & Psychosocial Support — <https://www.unicef.org>
4. UNICEF – психосоціальна підтримка дітей та сімей. — <https://www.unicef.org>
5. World Health Organization – Maternal Mental Health — <https://www.who.int>
6. ВООЗ – психічне здоров'я матері та дитини. — <https://www.who.int>
7. Міжнародна асоціація перинатальної психології та медицини. — <https://www.iappm.org>
8. Українська асоціація перинатальної психології. — <http://perinatal-psychology.org.ua> ([perinatal-psychology.org.ua in Bing](https://www.bing.com/search?q=perinatal-psychology.org.ua))
9. Український інститут психотерапії. — <https://psychotherapy.ua>

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ **“ВІДМІННО”** отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ **“ДОБРЕ”** отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ **“ЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ **“НЕЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив'язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають

здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають пройти повторне навчання з відповідного розділу. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;

- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.